

ADVENTI KÉSZÜLET – 2017

„Az adventi időszak várakozás az Úrra, aki mindnyájunkat meglátogat az ünnepen, eljön mindnyájunk szívébe.”

	Olvasd!	Elmélkedj!	Cselekedj!
ADVENT 1. vasárnap	Iz 63,16-19. 64,1-8; 1Kor 1,3-9; Mk 13,33-37 <i>Ne tartsd vissza tőlünk könyörületed, mert te vagy a mi atyánk!</i>	Az állandó lelki ébrenlélet, éberséget segíti megszűlni szívünkben méltatlanságunk átérzése, melyet Izajás próféta tudatosít bennünk. ... Elismerjük, hogy senki és semmi nem segíthet rajtunk, csak maga a Teremtő, a mi egyetlen igaz Atyánk.	Közös családi ima az együtt elkészített adventi koszorú első meggyújtott gyertyájánál.
12.04. hétfő	Iz 2,1-5; Mt 8,5-11 <i>Ítéletet tart majd a nemzetek fölött, és igazságot szolgáltat</i>	Most a kegyelem idejét éljük, s ha őszintén magunkba tekintünk, el kell ismernünk, hogy még nem állunk készen. ... A Szentlélek első tevékenysége tudatos keresztény életünkben, hogy ránk bizonyítja a bűnt. ... Nem fél sebet ütni rajtunk, hogy azután maga kötözze be hasonlíthatatlan gyöngédséggel.	Kritizálás helyett ma a jót keresem mindenkiben: dicséret, köszönet, elismerés - pletykálgatás, megszólás helyett.
12.05. kedd	Iz 11,1-10; Zs 71; Lk 10,21-24 <i>A föld tele lesz az Úr ismeretével</i>	Előfordult-e már veled legalább egyetlenegyszer, hogy kitörő örömmel dicsőítetted az Atyát Krisztus által a Szentlélekben, amiért ismerheted őt és részt vehetsz isteni életében? ... Ha egyszer megtelik szíved Isten e főnséges ismeretével, megtapasztalod a prófétai szavak igazságát.	Átgondolom, van-e haragom, imádkozom érte és keresem a kibékülést vele.
12.06. szerda	Iz 25,6-10a; Mt 15,29-37 <i>A Seregek Ura bőséges lakomát rendez minden nemzetnek szent hegyén</i>	Az Egyházban a végidők messiási lakomája elkezdődött, hiszen naponta iszunk az Isten tiszta ismeretét adó kinyilatkoztatás serlegéből, és eszünk az eucharisztikus Kenyérből, a búza legjavából, amely maga a feltámadt Krisztus.	Meglátogatom nagyszüleimet vagy egy idős ismerőst, segíté nekik (pl. bevásárolni, takarítani).
12.07. csütörtök Szent Ambros	Iz 26,1-6; Zs 117; Mt 7,21.24-27 <i>Bízatok az Úrban, mert az Úr a mi kősziklánk mindörökké</i>	Ha arról, amit sziklának véltél, kiderülne, hogy homok volt csupán, s épületed a viharban összedől, még nem történt tragédia. Életed romjain fölösleges keseregned: itt az ideje, hogy végre felkutasd a sziklaalapot, s most már csak arra építs, még ha fáradságos is.	Ma betérek egy templomba egy rövid imádságra, szentségimádsásra.
12.08. péntek Szeplőtelen fogantatás	Ter 3,9-15.20; Zs 97; Ef 1,3-6.11-12; Lk 1,26-38 <i>Az Úr veled van!</i>	Mária kiválasztott és kiváltságos volta nem jelentette azt, hogy ne maradt volna meg a szabadsága. Ez a szabadság azonban nem elsősorban a rossz választásának lehetősége, hanem sokkal inkább a minden emberi megfontolástól, félelemtől, kompromisszumtól való szabadság: mert igent mondani mindentudás és előrelátás nélkül.	Ma a családban közösen imádkozzuk a rózsafüzért, legalább egy tizedet.
12.09. szombat	Iz 30,18-21.23-26; Zs 146; Mt 9,35 - 10,1.6-8 <i>Ő, a te tanítód, nem rejtőzik el többé előled</i>	Aki az Úr kenyeréből eszik és kelyhéből iszik, annak a szenvedése és nyomorúsága a megváltás ragyogó világába emelkedik. ... Az, hogy Isten irgalmas, azt jelenti, hogy szenved értünk.	Hogyan tudnék jót tenni a rászorulókkal? Élelmiszer csomagot készítek a szegények számára.
ADVENT 2. vasárnap	Iz 40,1-5. 9-11; 2Pét 3,8-14; Mk 1,1-8 <i>Építetek utat a pusztában az Úrnak!</i>	Vegyük sorra életünk tájait: mi mindent kell átalakítanunk, hogy utat készítsünk az érkező Úr előtt? Milyen akadályokat kell eltakarítanunk útajából? Mindenhatóságának ugyan semmi nem állhat ellen, de szeretetét nem kényszeríti ránk, s csak oda tér be, ahol ajtót nyitnak neki.	Bűnbánat – felkészülök és elvégzem karácsonyi szentgyónásom, keresem hibáim jóvátételének lehetőségét.
12.11. hétfő	Iz 35,1-10; Zs 84; Lk 5,17-26 <i>Bátorság! Ne féljete! Nézzétek, eljön Istenetek,</i>	Annak, hogy Isten valóban eljött, és hogy elhozta a szabadulást, egyetlen bizonyítéka van: a bűnök bocsánata, a feloldozás. ... Már nem az embernek kell megerősítenie roskadozó lábát, ... hanem maga az Úr erősíti meg.	Milyen aggodalmak, félelmek élnek bennem? Imában az Úrra bízom magam, életem, szereteteim, gondjaim.
12.12. kedd	Iz 40,1-11; Zs 95; Mt 18,12-14 <i>Megnyilvánul az Úr dicsősége, és minden ember látni fogja</i>	Isten a szeretet. Ha ezt az alaptételt elfogadod, végtelesen gazdagság nyílik meg előtted... Karácsony felé haladva semmi mással ne törődj, csak azzal, hogy egyre beljebb lépj az isteni szeretet fölfoghatatlanul új, meglepő és gyönyörűsége világába.	Ma egy kevésbé kedvelt osztálytársal, munkatársal valami jót cselekszem, pl. apró meglepetést a táskájába csúsztatok.
12.13. szerda Szent Lúcia	Iz 40,25-31; Zs 102; Mt 11,28-30 <i>Akik az Úrban bíznak, erejük megújul</i>	Ne körülményeid megváltozásától várd, hogy terhed könnyebbé válik. Belső döntés következménye, hogy mindannak, amit tenned kell, s mindannak, amit el kell viselned, örök értelme és célja lesz.	Ma felhívok egy rég látott rokont, barátot, érdeklődöm utána, odafigyelek rá.

12.14. csütörtök <i>Keresztes Szt. János</i>	Iz 41,13-20; Mt 11,11-15 <i>Ne félj hát, magam vagyok a gyámolod</i>	Különös módon a belső erőszak kifelé szelíd erőként nyilvánul meg. Minél nagyobb mértékben adjuk meg magunkat Istennek, annál alkalmasabbak vagyunk az ő erejének kinyilvánítására.	Átgondolom mit jelent számomra a hitem. Részt veszek az esti adventi szentmisén és elmélkedésen. (<i>Triduum</i>)
12.15. péntek	Iz 48,17-19; Zs 1; Mt 11,16-19 <i>Bárcsak figyeltél volna parancsaimra</i>	A mennyek országa olyan valóság, amely állásfoglalásra készítet. Jézus erővel hirdeti meg, s erre válaszolnia kell az embernek, nem tetheti magát sokáig süketnek, előbb-utóbb lépnie kell és nyíltan színt vallania.	Legalább pár percre részt veszek a templomban az egésznapos szentségimádáson és/vagy az esti misén. (<i>Triduum</i>)
12.16. szombat	Sir 48,1-4.9-11; Zs 79; Mt 17,10-13 <i>Illés ismét eljön</i>	A Keresztelő helyreállította a Teremtő és teremtmény kapcsolatát, amikor őszinte megtérést hirdetett... Az Úr Jézus pedig ezekben a megtisztított és előkészített szívekbe hullatta Isten országának magvait.	Írány a természet! Közös családi „zarándoklat” Makkosmáriára, Máriaremetére, egy Mária-szoborhoz, képhez. (<i>Triduum</i>)
ADVENT 3. vasárnap	Iz 61,1-2a. 10-11; 1Tessz 5,16-24; Jn 1,6-8. 19-28 <i>Hirdetem az Úr kegyelmét</i>	Ne imákat mondjunk csupán. A szüntelen imádság nem egyéb, mint az isteni jelenlét állandó tudatosítása. Ha elmerülnénk ebben a végtelenül édes és éltető isteni milióban, senki és semmi nem tudná megzavarni lelkünk békéjét. <i>Adjatok hálát mindenért!</i> Ez a derű forrása.	Imádsággal, pihenéssel és családomra való figyelemmel ünneplem a vasárnapot. Adakozom a rászorulóknak.
12.18. hétfő	Jer 23,5-8; Mt 1,18-24 <i>Az Úr a mi igazságunk</i>	Az lehet igaz ember, aki nem szab Istennek feltételeket, aki annyira megbízik benne, hogy föl meri hatalmazni, hogy úgy cselekedjen vele, ahogy neki tetszik. Ha Isten ilyen emberekre talál, ... bőségesen megtölti kegyelemmel. Igaz voltukat nemcsak megbecsüli és megerősíti, de ki is teljesíti, mert beavatja őket Krisztus titkába.	Bizalommal, türelemmel, figyelmes szeretettel fogadom a hozzám fordulókat.
12.19. kedd	Bír 13,2-7.24-25a; Zs 70; Lk 1,5-25 <i>Sámson felnövekedett: az Úr lelke működni kezdett benne</i>	Foganás, áldott állapot és világra szülés – az anyaság misztériuma különös fényt kap ezekben a napokban. Ahogy Isten meddő asszonyokat áldott meg és tett termékennyé, ... úgy most bennünk akarja az ő életét újra elindítani: hogy várákozásunk és vágyakozásunk által Krisztus-hordozókká legyünk, ... hogy cselekedeteinkkel a világra szüljük őt.	Nemes szívvel elengedem a tartozásokat a családomban, közösségemben.
12.20. szerda	Iz 7,10-14; Zs 23; Lk 1,26-38 <i>Íme a szűz méhében fogan, és fiút szül</i>	Isten jelei minden esetben felhívást közvetítenek, döntésre szólítanak, az isteni tervben való szabad részvételre, együttműködésre hívnak.	Időt keresek és találok a csendre, hogy az Úr készítse bennem az ünnepet.
12.21. csütörtök	Én 2,8-14 vagy Szof 3,14-18a Zs 32 Lk 1,39-45 <i>Szerelmesem hangját hallok: jön már ugrálva a hegyeken</i>	Az Örökkévaló, az én fölépítőm, aki örök szeretettel szeretett engem... Már itt áll a házam falánál... Nem-sokára belép az én világomba... És tekintetével engem keres. ... Hogyan lehet az, hogy az keres engem, akinek senki és semmi sem hiányzik a boldogságához? Hogyan lehet az, hogy az jön el hozzám, aki mindent betölt jelenlétével?	A tavalyinál szerényebben tervezem meg az ünnepi asztalt.
12.22. péntek	1Sám 1,24-28; 1Sám 2,1.4-8; Lk 1,46-56 <i>Magasztalja lelkem az Urat!</i>	Nagy dolgokat művelt a Hatalmas... Nem a hiányokra, a megoldatlan helyzetekre, a szenvedéseimre tekintek, hanem Isten nagy dolgaira, amelyeket velem művelt: a keresettségben az isteni természetben részesített, az áldozásban Krisztus-hordozóvá tett, és kinyilatkoztatásával minden emberi értelmet meghaladó tudást tárt fel előttem.	Imádkozom és böjtölök. Hiszem, hogy ezek a tettek hatással vannak azokra, akik keresik a visszatérés útját az Atyához.
12.23. szombat	Mal 3,1-4.23-24; Zs 24; Lk 1,57-66 <i>Elküldöm követemet, egyengeti előttem az utat</i>	Isten, mielőtt megítélné az embert, ember akar lenni, mielőtt végleg szétválasztaná a jókat a rosszaktól, előbb jóként, ártatlan emberként szenvedni akar a rosszakért és a gonoszokért, hogy szabadságunkat tisztelőben tartva irgalmasságában mégis megtérésre hívja őket.	Megváltoztatom gondolkodásomat: felhagyok azzal a gondolattal, hogy tetteim nincsenek hatással azok életére, akik az éhségtől szenvednek.
ADVENT 4. vasárnap	2Sám 7,1-5. 8b-12. 14a. 16; Róm 16,25-27; Lk 1,26-38 <i>Házad és királyságod örökre megmarad</i>	Igent mondani Isten terveire anélkül, hogy értelmünkkel teljesen belátnánk, amit kíván tőlünk, a látszat ellenére nem ésszerűtlen és nem is irreális vállalkozás, hanem olyan döntés, amely egész lényünket: értelmünket, akaratunkat, érzelmeinket és tudattalan világunkat is megnyitja a végső és mindennek értelmet adó örök valóság, Isten fonséges titka előtt.	Imádkozunk az egyedülállókért, özvegyekért, magányosan ünneplőkért: nehézségeikben kapjanak hitet, reményt és bátorítást. Tehetnék még valamit konkrétan értük?

Az elmélkedések gondolatait Barsi Balázs–Telek Péter–Pál: *Magasság és mélység - Szent idők* című könyvéből válogattuk.